

קרבונו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה
י"ל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות
בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

השותפות שלך
בבניית בניין הישיבה לנצח נצחים...
לשותפות חייגו: 03-9091313

| גליון 414 |

תזריע מצורע

20.000 עלוני שבת

מופצים ברחבי הארץ
הצטרף אלינו והעלוני יגיע עד אליך! 03-9091313

סימנים מן השמיים

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני כניסת החג

ת"א	דה"נ	מוצ"ש	ר"ת
18:49	19:50	20:24	
18:33	19:47	20:27	י"ם
18:40	19:50	20:27	ח'פה
18:50	19:49	20:26	ב"ש

הלכה למעשה

מהלכות ריבית

שאל את הרב

האות ק"ף

ביתנו החדש

השקעה בנפש הילד?

מחכימים ברמה

סגולת המלח

פינה חדשה הטור האישי

אני בשנה האחרונה נתקלתי בעלונים של הרב רפאל זר מאוד התחברתי וביקשתי להיות גם להימנות ממפיצי העלון. משם התחלתי לשמוע את הדרשות של הרב יום וילקרא את הספרים של הרב שמחכימים מאוד והם העניקו לי וחיזקו אותי בכל התחומים. השתנתי מהקצה אל הקצה במידות, במעשים, ביראת שמיים, התחלתי ללבוש שחור לבן ובחודשים האחרונים התחלתי ברוך השם ללמוד בכלל יום יום ולהיות אברך מן המניין.

לשליחת טור אישי שלחו
מייל karvenu1@gmail.com

שישראל בני יראו וייקחו מוסר, וכמו שנאמר: "הכרתי גויים נשמו פינותם אמרתי אך תיראי אותי תיקחי מוסר". השל"ה הקדוש אומר על הוויכוח שהיה בין בלעם לבין אתונו כאשר הלך רשע זה לקלל את ישראל ניצב מלאך ה' לקראתו בדרך ועקב כך האתון שראתה אותו, את המלאך, נטתה מן הדרך ובלעם הכה אותה במקל שבידו והחזירה אל הדרך. לאחר מכן ראתה את מלאך ה' בשנית ולחצה את רגלו של בלעם אל הקיר ושוב היכה אותה בלעם בכעס גדול ואמר לה: "לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך". אבל כשלתע נפקחו עיניו וראה מלאך ה' ניצב לקראתו אמר: "חטאתי כי לא ידעתי כי אתה ניצב לקראתי".

והשאלה הנשאלת היא אם לא ידע במה חטא, הרי לא ידע אז מה חטא? אלא אומר השל"ה הקדוש התשובה היא וודאי שאם אדם רואה שלא הולך לו בכלל וכל מה שעושה נתקל בקשיים רבים, סימן סימנו לו מן השמיים שדרכו לא טובה שידע להסיק מסקנות. וזוהי ממש תוכחת האתון לבלעם: "הלא אנכי אתונך אשר רכבת עלי מעודך עד היום הזה ההסכן הסכנתי לעשות לך כה?" ויאמר לא. פירושו של דבר אם אף פעם לא עשיתי כך, למה לא הבנת שרוצים מן השמיים שתשוב על עקבותיך? ... ועל זה נאמר במדרש "אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה" שהרי אפילו בלעם הרשע שהיה גדול נביאי אומות העולם לא עמד בתוכחת אתונו, אנו שיוכיחנו הקב"ה על אחת כמה וכמה...

שבת שלום ומבורך

"ידבר ה' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וכו', וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת..." וכו' לימדנו חז"ל במסכת ערכין דף טז ע"א שעל שבעה דברים נגעים באים: על לשון הרע, על שפיכות דמים, על שבועת שווא, על גילוי ערוות, על גסות הרוח, על גזל ועל צרות עין. זאת אומרת הקב"ה שם באדם נגעים כדי שפיקח עיניו על מעשיו כדי שיחזור בו מדרכיו הרעים ויעשה תשובה ויתכפר לו. ממש כאילו מדברים אתנו מהשמיים רק צריך להטות אוזן ולהקשיב מה השי"ת רוצה מאתנו, הרי לימדנו חז"ל שאין בעל הנפשות פוגע בנפשות תחילה והכל נעשה ממש בחסד ורחמים אין קץ, שהרי בתחילה מכה בקירות הבית ואח"כ בבגדים ורק אח"כ בגופו של האדם ח"ו. מובא במדרש פליאה מעשה במלך שנשא אשה, הביאה לארמונו וכשנכנסה ראתה שתלויים על הקירות מגלבים, ז"א כלים המיועדים להכות בהם בני אדם, מיד נתייראה האשה יראה גדולה. אמר לה המלך אל תתייראי הללו לעבדים ולשפחות אבל את לאכול ולשתות ולשמוח. כך כיוון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, אמר להם משה אל תתייראו, אלו לאומות העולם אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח, שנאמר "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו".

והתמיה גדולה, והרי הלכה ברורה היא שאין גויים מטמאים בנגעים, אבל לפי מה שהסבירו לנו חז"ל נפלא שאין בעל הנפשות פוגע בנפשות תחילה. ברור ונפלא אין הקב"ה פוגע בישראל תחילה אלא מכה בשונאיהן של ישראל כדי

מתוך הספר "זרועות עולם" להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו

כל מי שעבר שנה יאמר כי השנה הוא קשה, אבל אחר שמצליחים להשתנות, מרגישים טוב פי כמה וכמה, וכל המאמץ והקושי מתבררים כקצאים. קשאנו מדברים על השנה הנדרש מבעל התשובה, איננו עוסקים בשנה סממנים חיצוניים. לא מדבר על זקן ארוך או על כובע קה או אחר. כאשר אנו מדברים על שנה קרה, אנו מדברים על שנה פנימי!

הקדוש ברוך הוא ברא את האדם ונתן לנו הוראות יצרן לשמוע נכון. הקדוש ברוך הוא יודע מה הנפץ שלנו ואוהב וממה הוא סולד, אלו מעשים גורמים לנו לשקט נפשי ואלו מעשים גורמים

בתרומה של 100 ש"ח בלבד
הנכם שותפים בהדפסת 15.000 עלונים
חייגו: 03-9091313

גם אתם יכולים להיות שותפים ביכוי הרבים!
ולהקדיש שם להצלחה, לרפואה או לעילוי נשמת בעלון השבת של קרבנו:

צעד צנוע

סיפור לשבת

בבדיקות מקיפות. חוסר הוודאות אכל אותנו. אנחנו לא יודעים מול מה אנחנו מתמודדים. האם אבא יום אחד יצא מכאן? ואם כן, איך? רק סימני שאלה מכרסמים! רק שאלות קורעות! ורק אבא אחד שמאבד את כוחותיו...

יום אחד אני יושבת בבית וכוססת ציפורניים, 'מה קורה כאן?' שאלתי את עצמי בלב. 'מה אני יכולה לעשות למען אבא?' איך אפשר לעזור לו שיחזור הביתה לחיים נורמטיביים? שקעתי במחשבות ארוכות ונוגות. כוס הקפה שלידי הספיק להתקרר... לאחר כחצי שעה הנייד שלי צלצל- דודה רחל. "הלו... שלום דודה מה נשמע?" בסדר גמור... מה שלום אבא? יהיה טוב... מה הרופאים אומרים? הם עדיין לא יודעים... צריך לעשות משהו בשביל אבא. זהו. אני יודעת שצריך לעשות. אבל מה? עשינו הכל תראי... יש לנו כח בידיים שאין לאף אחד אחר בבריאה... למה את מתכוונת, דודה? אנחנו בנות ישראל... יש לנו קשר מיוחד לריבונו של עולם... יש לנו קלף אישי אצל אבא בשמים. הגיע הזמן שנממש את הקלף הזה. מה את מתכוונת? המנוע של העולם זה קדושת השם, הקדושה זה הצניעות, כל קבלה בצניעות משנה למעלה עולמות. ומי יודע אולי זה יביא ישועה. במה אני אתחזק? במשהו קטן. משהו קטן כבר משנה סדרי בראשית. תודה דודה רחל. להתראות. ניתקתי את הנייד. ושקעתי בהרהורים. 'לא, זה לא יכול להיות. אני לא מאמינה בזה. זה רק בסיפורים... למה שלי זה יקרה... אבא כבר במצב חמור מאד... הוא לא פתאום יזרוק את הכסא ויעשה רצת מרתון... אין סיכוי...'. 'אבל... אולי... מי יודע... זה אבא שלי, אני חייבת לו. מנועי השכל שלי עבדו במהירות מטורפת, הלב שלי הסתחרר באלפי סימני שאלה, ובסוף החלטתי! רק שבוע אחד! שבוע של שיער אסוף, לא פזור ולא חצי. אסוף. רק שבוע! היום יום שלישי, עד יום שני הבא... שתיתי כוס מים קרים והרגשתי הקלה. ובמחשבה שנייה חשבתי לעצמי- 'קטן עלי...' מה זה שבוע? זה כלום? התחלתי... אבל מהר מאד הבנתי איזו החלטה נוראית קיבלתי על עצמי... לא הייתי מסוגלת. הרגשתי שהראש שלי בוער... הדקות עם השיער האסוף עברו כמו נצח... אבל ידעתי שקבלה זו קבלה, ואבא צריך את הזכויות האלה. 'יצאתי מהבית, כשכל כולי מלאת בושא, פתאום הבת הנאורה נראית כמו איזה דוסיית... לא סבלתי את עצמי... זה לא אני... זה לא האישיות שלי... אבל המשכתי בכל הכח. האמנתי שאם אקריב מעצמי למען השם, אז השם יקריב בשבילי. זה היה קשה, קשה מאד, אבל עשיתי את זה בשביל אבא. עשיתי את זה כדי שאבא יחזור לשבת איתנו בשולחן שבת. עשיתי את זה בשביל שאבא יגאל מהאינפוזיה ומהצינורות שסביבו. יום שלישי ורביעי עברו, והמצב של אבא התחיל להתייבב. אבל זה כלום! ביום שני, ביום שהקבלה שלי נגמרה, אבא חזר הביתה בריא ושלם!!! אין שום מילה שיכולה לתאר את הרגשות שעוברים בתוכי, את השמחה ואת ההלם, את הרצון לצרוח לאבא בשמים ולומר 'אין עליך!' ביום שני מוצאי שושן פורים תשפ"א, המצב של אבא נהפך למצויין ולפני השחרור, הרופא אמר "דלקת ריאות מזורזת- היא באה והלכה". אבל אני, צחקתי בליבי ואמרתי 'איפה הדלקת הייתה כל כך הרבה זמן שלא ראיתם אותה? ואין דלקת ריאות, נהיית פתאום מזורזת...??? זה רק דבר אחד- שיחקתי עם הקלף שלי אצל אבא, עם הקדושה... עם הצניעות...'

(יעקב כתובים - "סיפורי אורייתא")

גדלתי בבית מאמין. סבא זכרנו לברכה, היה מאנוסי משהו שבפרס. דבק בכל ליבו באהבת השם, אהבת עם ישראל ואהבת הארץ. אני עצמי חונכתי על מסורת ישראל, בבתי ספר דתיים. ובעצם הסיפור נסוב על המחנך הגדול שלי- אבי מורי. אבי עבר לא מכבר את גיל החמישים, ועם כל זה הוא נמצא בשיא כוחו, הוא איש עשייה, בעל חזות מרשימה ואיתנה. אדם בעל הליכות נוחו לבריות. בעל נפש עוצמתית וללא שום מחלות רקע. ואם אתמזת במספר מילים- בשבילי ועבורי אבא הוא כל העולם. הוא גידל אותי יחד עם אמא, הוא חינך אותי ובזכותו אני כאן. רק שיום אחד זה קרה! יום אחד אבא קם בבוקר וחש ברע. קצת חלש. מעט כואב. ועם חום. לא חששנו לקורונה, היות ולפני מספר שבועות אבא סיים עם הקורונה בהצלחה. סברנו שזו סתם שפעת... יעבור. רק ש... זה לא בדיוק עבר. אבא נחלש יותר, והחום עלה. האמנו שזה כלום, קורה שחלשים וקורה שלא מרגישים טוב. אך מה שמעט הדאיג זה החום- חום נוצר מדלקת, אך מכיוון שהוא לא התלונן על כאבי גרון או אוזניים, הדחקנו את הדאגות בצד, ונתנו לזמן לעשות את שלו. וזהו. הזמן עשה את שלו ומצאנו את עצמנו, עם אבא במצב 'סמרטוט' במימן. בשעות הבאות, אבא עבר סבב בדיקות מתישות, וסדרת צילומים, ובסופו של יום, הגיע תורו של הרופא. ישבנו מול הרופא עם עיניים מלאות בתקווה וחיכינו למוצא פיו. אך מוצא פיו לא הגיע. הרופא עלעל ודפדף, גלגל בעכבר המחשב וצפה, ובסוף הוא אמר "טרם נמצאה הבעיה. נצטרך בינתיים לאשפז אותו". "מה זאת אומרת?" שאלתי את הד"ר והמשכתי, "אתם לא יודעים מה יש לו? אבא שלי הוא אדם חזק, אין שום סיבה שביום בהיר אחד הוא יקבל חום ויראה כמו שהוא נראה". הרופא משך בכתפיו ורק מלמל כמה מילים מתחמקות. התאשפזנו.

לא, לא רק אבא התאשפז, גם אנחנו התאשפזנו איתו, סבבנו סביבו עם הלב, עם הנשמה, עם כל מלוננו. לא יכולנו להניח את אבא בידיים אחרות. יום דודף יום. האנטיביוטיקה לא עזרה כלום. והמצב רק החמיר. בית החולים דאג לו לכסא גלגלים. לא יכולתי להאמין. 'אבא??? אבא בכסא גלגלים'. הסעתי אותו מדי פעם לנשום אוויר מחוץ לכותלי בית החולים. השתדלתי לשמח אותו, ולתת לו את כל כולי. אבל תוך כדי לא האמנתי 'אבא... בגיל כזה... אבא החזק... אבא שלי על כסא

גלגלים???'. בית החולים המשיך לתור אחר המחלה, ואת היום הזה חושבני שלא אשכח, בית החולים החל לעלות השערות של מחלות אוטואימוניות. מחלה אוטואימונית היא מחלה חשוכה מרפא, מחלה שבה מערכת החיסון של האדם תוקפת את האדם עצמו, זה כמו 'גול עצמי' על בסיס קבוע. לא האמנו למה שאנו שומעים. אבא חולה במחלה כרונית? אבא יצטרך לחיות כל חייו עם כדורים ועם מחלה פנימית? לא היה לי כוחות נפש לעמוד מול זה. הייתי אובדת

עצות. הבנו שצריך להביא לאבא ישועה, התחלנו בתפילות, בחלוקת ספרי תהילים, תרמנו צדקה, אפילו עשינו לאבא פדיון נפש. וציפינו לישועה משמים. ומיום ליום, המצב הלך והחמיר, לאבא כבר מזמן אין תיאבון כלום, גופו החסון מצטמק, כתפיו חלושות ונפולות, ועל כסאו הצמידו צמיד ובו נרשם "סיכון נפילה", אבא כבר לא כשיר ללכת בגפו! הסתכלתי על אבא מהצד וליבי בכה... 'לא אבא לא... אני חייבת אותו... יהיה בסדר, תהיה חזק'. הרופאים לא טמנו ידיהם בצלחת, והמשיכו

הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

תשובה:

כך קיבלתי ממור אבי ז"ל שטוב להימנע שלא להשתמש באות כ כנזכר בראשונים שבברכת המזון בברכות עצמן אין שם אות כ, וכן בברכות יוצר, וכן בתפילת מוספים, חוץ מהתיבה "מוסף" שהיא נצרכת. וכנזכר בספר הרקח הלכות יום הכיפורים סימן רטז "אין כ" ב"ח ברכות אין אף אנה קצף נגף שצף זעף רשף כשישראל מתפללים אז דמות יעקב החקוק בכסא מליץ". וכן כתבו אחרות חיים תפילה אות כ. והכל בו סימן י"א, והמטה משה סימן ד"ש. ומה ששאלת על כתיבת ס"ק שהוא סעי' קטן, רבני הספרדים היו נוהרים לא לכתוב בשמם "הקטן" אלא "הצעיר" או הצב"י שהוא ראשי תיבות "הצעיר באלפי ישראל". והטעם על פי הקבלה שהקטנות מורה לא רחמים חלילה, כנזכר בעץ חיים ובשער הכוונות דרוש ליל פסח.

כולנו מתאחדים ומתגייסים לטובת בניין בית מוקדש מעט של מוסדות "קרבונו לעבודתך" בהמלצת גדולי ישראל

"אנחנו גאווה אבא לקראתך ואסיריך בסיוע לך בו וקט"א"

לשירות: 03-9091313 או דרך אתר קרבונו: karvenu.co.il

מצווה לתרום מכספי מעשרות!

שירותים במטרה: 36*420
שירותים באמרה: 36*220

התחום בברכה ובידידות
לכבוד התורה ולומדיה
ראובן אלכו

החל מיום קבלת
החלטת הסכם
השכר

העלון מוקדש: להצלת- ספיר בת מרים, אבינועם בן טובה עטל, אלי גרבי ובני משפחתו. נתנאל בן איווט, ויקטור חי גרבי ובני משפחתו מאור בן גורית אפרת. משפחת שמעוני. להצלת עדיאל עקיבא בן אפרת רחל לרפואת-עילאי חיים בן אסתי, מרים בת שרה. דניאל אבנר בן כרמית, זבולון בן מרים. יעקב בן מרי. לעילוי נשמת- דוד בן עליה, דוד בן שרה. רפאל בן שושנה. איתן זלמן בן רבקה. גילה בת רבקה. פאני בת דוב. עקיבא בן אליהו הכהן, עמר בן אסתי ז"ל, הרב בנימין יהושע זילבר בן שרה זצ"ל, שרה בת פורטונה, איתי ז"ל בן שושנה, טובה בת פורטונה ז"ל, יוסף יאיר חיים בן נינה, אלס בת חנינה, יוסף בן לילי.

כיצד משקיעים בנפש הילד?

ביתנו החדש

הרה"ג אבנר קאדוש שליט"א

א. קריאת ספרים העוסק בחינוך הילדים. לפעמים קורה שההפנמה של העצות והטיפים לגבי חינוך הילדים נלמדים טוב יותר באמצעות קריאת ספר, מאשר להיות נוכח בהרצאה שבה לא ניתן לעצור את המרצה ולהתבונן בדבריו. זאת ועוד, בספר ניתן לקרוא את אותן שורות שוב ושוב ולשנן את החומר הנלמד ולהפנים את הנאמר. ב. ביקורי פתע במוסדות החינוך. עובדה קיימת היא, שכאשר ההורה מופיע מידי פעם במוסד הלימודי, הוא מגלה אכפתיות כלפי הילד, ולכן המערכת החינוכית 'נלחצת' ושמה לב יותר אל הילד, והערות ההורים מתקבלות יותר בכובד ראש. זאת ועוד, כאשר ההורה מתצפת על הילד בשעת ההפסקה ורואה את התנהגותו בסביבה הטבעית עם חבריו הוא לומד להכיר אותו טוב יותר. גם הילד שמח שאביו מבקרו, הוא מתמלא בהרגשה טובה, שהנה לאבא אכפת ממני ומוצא זמן בשבילי. הילד הופך להיות בן ברית של אביו, ובגיל ההתבגרות האבא יהיה החונך שלו. ג. שיחות עם הילדים. ישנם מספר הזדמנויות במשך היום או השבוע שאפשר לבנות תקשורת חיובית עם הילדים, שיכולה להשפיע ולכוון אותם בנושאים שונים ומגוונים. למשל, שולחן שבת. היהדות 'המצאיה' שיטת תקשורת נפלאה עם כל בני המשפחה, כמו 'ישיבת צוות', כאשר ההורים שהם המנהיגים יושבים עם הילדים. השיחה עם הילדים צריכה להיות מעניינת וזורמת. הדבר מצריך שאבא (ואם לא אז אמא), יכין חומר ונושאים לדיון כשיושבים ביחד. תמיד אמרתי שלא צריך לומר בכל פעם חידושים מפרשת השבוע דווקא, אלא אפשר לקחת פרוייקט למספר שבתות ומפגשים שבהם ההורים בונים השקפה והתנהלות נכונה בבית. נושא לדוגמא: כיבוד הורים. אם מרגישים שהמשמעת מתרופפת ויש חוצפה מצד הילדים, ראוי להקדיש מספר שיחות לכך. נושא נוסף: גזל וגניבה. התברר שהילדים לוקחים זה מזה חפצים ללא רשות. ההורים צריכים להקדיש מספר שיחות ולהדגיש את חשיבות ממון הזולת, לבקש רשות, וכל כיוצא בזה. גם שעת סיפור במשך היום על ידי האבא או האמא תורמים מאד לנפש הילד ולהשראת השלווה בבית. ודרכה אפשר להעביר מסרים גלויים וסמויים ולהביא אותם לתובנות ומחזות שלשם הם צריכים להגיע. שיחה וסיפור לפני השינה. כאשר הילד במצב שכובה עולים לפניו זכרונות כל היום והוא יכול להיפתח ולספר על מקרים ומאורעות שחווה במשך היום. וכאן ההורה יכול לעזור לו מאד בקבלת החלטות והנחיה ליום המחר. כמובן שגם סיפור לפני השינה מועיל מאד, כי עם זה הוא ישן, והקליטה מוצלחת יותר.

מהלכות ריבית

הלכה למעשה

הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

א. מצות עשה מן התורה להלוות לעני כשהוצרך לכך, שנאמר, אם כסף תלוה את עמי את העני עמך. וכשיש לו מעות להלוות, חייב להלוות לנצרך, ויקדים את העני. ואם חושש שהלוה לא יוכל לפרוע לו, יטול ממנו משכון. ואם אינו נותן לו משכון אינו חייב להלוות לו, כל שחושש שלא יוכל לפרוע לו.

ב. המלוה בְּרִבִּית לחבירו ישראל, עובר בכמה לאוין, ואפילו הלוה הנותן והערב והעדים עוברים בלאו. וצריך לזהר מאד באיסור רבית, שכל הנותן הלוואה בְּרִבִּית נכסיו מתמוטטים, וכאילו כפר ביציאת מצרים ובאלהי ישראל. ואינו חי בתחיית המתים. ואמנם מי שהחזיר את הרבית שנטל, תיקן בזה את הלאוין שעבר.

ג. גם עני שצריך ללוות למחייטו אסור לו ללוות בְּרִבִּית, והמלוה עובר באיסור רבית בין אם מלוה לעשיר בין אם מלוה לעני. ואפילו אם הלווה מוחל למלוה ונותן לו את הרבית מרצונו. ומיהו מותר ללוות בְּרִבִּית מפני פיקוח נפש.

ד. המלוה בְּרִבִּית לחבירו ישראל, בין המלוה ובין הלוה עוברים על "לפני עור לא תתן מכשול", נוסף על כל הלאוין של איסורי רבית הכתובים בתורה. ואפילו אם הלוה יכול להשיג הלוואה ברבית מיהודי אחר, אף על פי כן עובר המלוה משום לפני עור. אבל אם הלוה הזה יוכל להשיג הלוואה ברבית מגוי, אין המלוה עובר משום לפני עור. ומכל מקום יש לו איסור דרבנן, שמשמיע ידי עוברי עבירה. וכן לגבי הלוה.

ה. אפילו אם הלוה נותן לו יותר מדעתו בשעת הפרעון שלא התנה עמו, ואינו אומר שנתנו לו יותר בשביל רבית, אסור.

ו. אפילו אם אמר לו בשעת לקיחת הרבית אני נותן לך במתנה גמורה, אסור לקבל ממנו. אבל אם לקח ממנו רבית וצריך להחזירו לו, מועילה המחילה לפטרו, כמו בגזל.

ז. אסור להלוות ברבית אפילו לבניו ולבני ביתו, בין כשהם סמוכים על שלחנו, ובין כשאינם סמוכים על שלחנו. וכן אסור ללוות מהם ברבית, אף-על-פי שאינו מקפיד עליהם, ובדאי נותנו להם במתנה.

ח. מן התורה מותר להלוות מעות ברבית לגוי, בין ישמעאלי בין נוצרי, שנאמר לנכרי תשיך. אבל חז"ל היו אוסרים להלוות לגוי ברבית דאורייתא, שמא ילמד ממעשיו, ולא התייר אלא כדי חיו להתפרנס מהרבית, ולא להתעשר. אבל הוציאו מן הכלל כשהמלוה תלמיד חכם, שמוותר לו להלוות לגוי ברבית אפילו להתעשר, שאין לחוש שמא ילמד ממעשיו של הגוי (ב"מ ע"א), שתורתו משמרתו (מאירי). ובזמן הזה התייר כל מיני רבית לגוי, מפני שאנו צריכים לעשות משא ומתן עם גוים לפרנסתינו, ולא שייך הגזרה דשמא ילמוד ממעשיו בהלוואה ברבית, יותר מבשאר משא ומתן.

עם ר' עמי מימון

חידודון

שאלה: איך יתכן שעל דבר אחד יברכו שלוש ברכות שונות? תשובה: במסכת ברכות (דף נ"ט ע"ב) מסיקה הגמרא דעל הגשמים מברך: מודים אנחנו לך על כל טיפה וטיפה שהורדת לנו וכו' ברוך רוב ההודאות, אם אין לו שדה. ואם יש לו שדה מברך שהחיינו, ואם יש לו שדה בשותפות מברך הטוב והמטיב. וכן פסק בשלחן הערוך בסימן רכ"א סעיף ב

חובה בכל בית יהודי!
חייגו והזמינו: 03-9091313
 חדש! ניתן להזמין דרך האתר | WWW.KARVENU.CO.IL

הספרים שישנו לכם את החיים!

ציונות צלם - אמונה וביטחון
 ולב ורפא לו - תלמוד מאהבה
 רץ כאן - בין אדם לחבירו

סודי סודות

הטור המאוייר

הרבה מועקות, "דאגה בלב איש וְשִׁחָה" (משלי י"ב). למעשה ברוב המקרים כשחבר משתף אותנו בחוויה שעבר, אין צורך לחלק עצות אלא רק לתת אוזן קשבת.

אנשים חוששים שאם יספרו על עצמם דברים מסוימים יחשבו עליהם דברים לא טובים וזה יוריד מערכם. להיפך, לעתים כשמשתפים באותם דברים אישיים בעלי רגישות האדם שמדברים אליו מרגיש שזה בסדר מצדו גם להיפתח ומתברר שלכולם יש את אותן בעיות. כמובן שטוב ורצוי להגיע לרב כדי לקבל יעוץ, אך לפעמים 'שיחת חברים' עשויה להיות יותר מועילה ומחזקת.

מדוע אנחנו כאלה פרנואידים כשמדובר בדברים שנוגעים לנו אישית? מתי דבר מסוים מתברך בגלל שלא סיפרנו? ומתי רצוי לדבר וכן לשתף אחרים? למען האמת מאוד קשה להחליט מתי ואת מי לשתף, כל אחד לפי נטיית ליבו ועם מי שהוא מרגיש בנוח איתו.

אם אנחנו אנשים ששומרים בבטן ואף פעם לא משתפים, עלינו לדעת כלל: מי שלא משתף סופו שלא ישותף. שלא נתפלא אם אנשים הקרובים אלינו לא מדברים איתנו על דברים אישיים שהם חווים, זה הדדי, חברות קרובה מחייבת שיתוף ולפעמים שיחה בין חברים דוקא עוזרת לפתור

שאלה: מהי סגולת המלח ששומרים בעומר, שמועילה להינצל מעין הרע ושאר חוליים?

מחכימים ברמה

תשובה: וידוע תדע כי זה המנהג המיוחד לקחת מעט מלח שיהיה שמור אצלו במשך כל העומר, היא סגולה לשמירה למשך כל השנה כולה, ומקורו טהור מגדולי רבותינו עוד רבות בשנים, ומהם הגאון המקובל רבי אברהם חמווי זצ"ל, שהיה לפניו בערך מאתיים שנה, והיה גאון עצום בתורה ובפרט בקבלה. והנה בספרו בית הבחירה (עמוד צא אות טז), עשה עסק גדול מעניין סגולת המלח בעומר, וכתב בזה"ל: סגולה וסוד גדול בלילה הראשון של ספירת העומר, יקח בידו מעט מלח, ויקרא עליו "שיר המעלות שמחתי" וכו', ומזמור קלא "לא גבה לבי" וכו', ומזמור קלג "הנה מה טוב" וכו', ואחר כך יקרא "פרשת העומר" מה שמצוין בכל המחזורים, ואח"כ יאמר נוסח של "יהי רצון". ואעתיק לך אותו, כי לא מצוי בשום סידור או ספר בזה הזמן, וז"ל: "יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו, בזכות ספירת העומר אשר ציונו בתורתך, ובזכות שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים מהמזמורים הללו מר"ת וס"ת, ובזכות אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שיהיה זה המלח לי לשמי [פלוגי בן פלוגי] או מי שירצה, ולכל מי שישא המלח הזה עליו, יהיה למגן וצינה מדבר וממגיפה ומעין הרע ומכל דבר רע, אמן כן יהי רצון.

ואחר כך יתן המלח בידו, ויספור העומר. וכן יעשה בכל לילה בימי הספירה. ויזהר שלא ישים את המלח על הארץ [ברציפה], ושיהיה בידו בשעת הברכה. ואותו מלח יהיה מסוגל להרבה עניינים, ובפרט לעין הרע, ויעיל כמו קמיע מומחה ופקיע. הו"ד בספר כתיבת יד, וצוין לספרו דבק מאח (מערכת יוד אות טז), עד כאן דברי קודשו מלה במלה. עיי"ש.

זקוקים לישועה? זיווג? רפואה? פרנסה? עכשיו יש לכם את ההזדמנות! תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

סיפורי ישועות

רציתי למסור לרב יישר כח גדול על הפדיונות שלו שמאוד חזקים. פעם שניה עשיתי פדיון וברוך השם גם הפעם הייתה לי ישועה. הכאבים החזקים שהיו לי עברו והבדיקות יצאו תקינות. תודה רבה